

۲/۴ تانگو

گل ارکیده

E	Am
با چشم های خسته لب های بسته	شاخه ای تکیده گل ارکیده
Am E	Am
شکوفه شادیش از هم گسسته آه	غم توی چشمش آروم نشسته
E	Am
تو قلب سردش غم لونه کرده	آشنای درده خورشیدش سرده
Am E	Am
هر ماه سالش پاییز سرده آه	مهتاب عمرش در پشت پرده
Am	Dm
بیکرنحیفش چون گل پرپر	دستای ظریفش تو دست مادر
Dm	Am E
سایه سیاهی رو بخت شومش	از محنت و درد آروم نداره
Am E	Am
طوفان درد پایون نداره	ارکیده تنهاست زیر هجومش
E	Am
قصری بسازه با رنگ شبنم	دست من و تو میتونه با هم
Am E	Am
گل ارکیدست نمیره کم کم	شکوفه ای که غمگین و سرده
E	Am
گلی که چهرش پاک و سپیده	بیا نزاریم گل ارکیده
Am E	Am
بهار ندیده بمیره کم کم	که توی پاییز شاخه بیده